

מסורת הש"ס

(א) לקמן (י. ט.) (ב) לעיל ב. ג.
(ג) לקמן כא. (ד) (לעיל יד.)
(ה) (לקמן טז.) מהל.

גליון הש"ס

גם' או לאי בכחו דמי.
פי' לקמן כב ע"ה חוס'
ד"ה ור"י בדלמח אטות:
שם דקאמיל מניה
מניה. לקמן מד ע"ב:
שם ור"א סבר לה כ"ר
מיהו. פי' לקמן דף כה
ע"ב פוריה ומר סבר:

רבינו הגנאל

ואמר' ח"ש הירוש איתו
מועד כ"ר. ופשוטה היא.
ח"ש תרגומין שהיו
מחטטין בחבל דלי
ונפק החבל ועסבר
הדלי משלמין נוק שלם.
ואוקימנא דמאוס בלישה
דלאו משנה וכולי פשיט
רב ביבי דקאמיל מניה
מניה פי' מניה (א) (דלי)
כי התרגול מוקד בלישה
שבחבל ומגלגל הדלי כפי
הוקיעו לאבן ועסבר הדלי
ונפק החבל בחיטוטו
כמאי גזנא משלם נוק
שלם דהכי ודאי בגופם
הויקו את הדלי ולא
בבזמם אבל אם נפק
החבל שלא מתחת חיטוטו
ונפל הדלי ועסבר זה דין
צורות הוא וחצי נוק
הוא דמשלם ואמר' כי
האי גזנא כגון דקאמיל
מניה מניה כפי' פ' ר'
ישפאל וכן בזה בין בזה
אחר הוא. ובעיא דרבא
לא איפשטא ורינא כדון
צורות מגופו משלם או
חוקי. כפי רבא חצי נוק
צורות מגופו משלם או
מן העליה. ח"ש כלב
שנול את החררה והלך
לגריש אבל את החררה
והדליק לגריש על החררה
משלם נוק שלם ועל
הגריש משלם חצי נוק.
על הגריש חצי (נזק) מיט'
משום דהוה להו צורות
ותני עלה פי' מני כביריתא
ועל הגריש משלם חצי

ביצד הרגל פרק שני בבא קמא

יח.

עין משפט
נר מצוה

יד א ב ב מ"י פ"ב מהל'
סוף פתון הלכה יד
ושי' כהשנות ונמית מתג
עשין סו טע"ה ח"מ ס'
ש' פתק' א' וע"ה:

מוסף רש"י

משונה קרן בחצר
הניזק. קרן תמה וכל
תולדותיה קרן משונה.
הואל וזיתו את וסמן שלא
היו דבנן לק' (ע"ה י. ט.)

רבינו הגנאל (המשך)

נוק מגופו. ש"מ מגופו
משלם. ואקשי' אי הכי לר'
אלעזר דאמר (על הגריש)
נוק שלם מגופו. והא
דרי' אלעזר לא אשכחנן
לה בהריא היבא איתמרא
מיהו מסבירא דבנייש
ופק'י אלא כגון
דשי' כהא גחלת. פי'
דאריה אריה ור' אלעזר
סבר לה כ"ר טרפון דאמר
משונה (קרן) בחצי הניזק
נוק שלם. ודחי' לה ואמר
ולא היא אלא ר' אלעזר
סבר לה כספוכוס דסבר
צורות נוק שלם. וסבר לה
כ"ר יהודה דאמר צד תמות
במקומה עומדת וכי קתני
מגופו דלכרי הכל לרבנן
פשוטה היא ולר' אלעזר
מצד תמות בלחוד קתני
מגופו והחצי שהוא מועד
מן העליה כ"ר יהודה.
והא רבי' יהודה בסוף פ'
שור שנגח ר' יו' שוורים
הלכה קשור בעליו כ"ר עד
ר' יהודה אומר חם חייב
מועד פטור (גמ') אמר רב
ארא בר אבהא לא אטר
שור שנגח ר' יו' שוורים
שבו אבל צד תמות
במקומה עומדת. ודחי'
(ג) חם תמא להאי סברא
ואמר אימור דשמעת ליה
לרב יהודה האי סברא
בקרן (ל"ה) נשיבא
בניה תמות ומעודות
אבל בשן ואש דמועין

(א) ח"ל י"ל מיהו דמרגנא
ב' גמ' רב סמא מיהו רב
אש.

והא חב"ל משונה הוא. כשנלח אי אדלי קאי איכא לאוקמא כחבל
גרוע וישן וכלוי דאורחיה הוא ליפסק כחטטה מועטת
שמחטטין לתוך המים שנחבל אלל השמא דקאי חבל ע"כ איירי
בחבל חזק דשיכא ביה תשלום אי נמי אי אדלי קאי מלניו לפרש
דנפק היינו שהותר הקשר שהיה
בזה הדלי קשור בחבל:

תפשוט דקאו בכחו דמי. הוה
מני למימר דויל הכא
קמדמי ליה וזיל הכא קמדמי ליה אלא
דנלאו הכי משני שפיר:

ועל הגריש משלם ח"י. לקמן (דף
כג.) מפרש למ"ד אשו משום
חצי על כל הגריש משלם חצי נוק
דחצי דכלל הן והיו צורות לבד
ממקום גחלת ולמ"ד אשו משום
ממונו על כל הגריש פטור ועל מקום
גחלת חצי נוק בדלדייה אדוי:
נוק שלם מגופו פי' אשכחן. פירוש
כ"ר אורחיה:

**במועד מתחילתו פי' שמעת
ד"ה אלא כגון דשני
ואי'עד. וזו גירסת הקונט' ומפרש
כיון דלדידך היר' ה"ל כי אורחיה
וכי הכי דנצורות כי אורחיהו
שמועדים מתחילתן ח"י ומו לא הא
נמי דשני ואי'עד לא חמור ממועד
מתחילתו ואין העדלה לצורות ששניה
בהן ומדקתני דמשלם מגופו אלא
לצורות כי אורחיה נמי מגופו
ותפשוט דרבנא וקשה דהכי פשיט
הא דרבנא דלמח צורות כי אורחיה
מעליה אבל היכא דשני אע"ג דלדידך
משלם מגופו דלד תמות במקומה עומדת
ואין לומר דאין הכי נמי דלא אמי
למפשט נע"ה דרבנא אלא כל לומר
ש"ס לישב הכריתא כע"ה דאין וז'ס
סוגית הש"ס ונראה כגירסא דרבנא
אלא כגון דלדידך ולעולם מצי למפשט
נע"ה ולא תקשה מדי דרבי אלעזר
ללא פליגי בפלוגתא דסומכוס ורבנן
ולא נדעו דקאמרינן ונפלוגתא
דרבי טרפון ורבנן אלא תרווייהו
כרבנן דסומכוס והכל נצורות כי
אורחיהו ונדלדידך והשמא פשיט
נע"ה דרבנא דיש העדלה לצורות
דאיירי נצורות כי אורחיהו וכן
משמע מדקאמר או דלמח תולדה
דרגל היא משמע דאיירי כלל שניו
וכן מדמייתי עלה הירוש איתו מועד
דאבי אורחיה מיימי לה לעיל ומימה
דלקמן (דף יט.) מוכח דמיירי על ידי
שניו גבי הא דכע' רב אש' י' שניו
נצורות וקאמר ותפשוט מדכע' רבא**

יש העדלה מכלל דאין שניו פירוש דאי י' שניו היכי אמי מרבנן
נוק לזמן שלם וכן לקמן פיר' והא משונה הוא משמע דאי הוה מוקמא
פלוגתיהו כהעדלה נחא משמע דכע"ה דרבנא על ידי שניו איירי
ונראה דנמרייהו מנע"ה ליה אש' יש העדלה או לאו דאי יש
העדלה נצורות כי אורחיהו גם על ידי שניו יש העדלה דעיקר
העדלה בקרן כמיהו ואי אין העדלה כפי אורחיהו גם ע"י שניו
אין העדלה דע"י העדלה לא הו טפי מכי אורחיהו ומה שפ"ה
דכע' דיש העדלה לא ש"ך לאוקמא כפי אורחיה דכיון דהי אורחיה
מה לי פעם ראשונה מה לי פעם שנייה לאו פירכא הוא
כיון דממיה רחמנא לקרן בחצי נוק שייכא ביה העדלה:
אלא

מני

בהתיו צורות ובפלוגתא דסומכוס ורבנן
קמיפלגי ת"ש תרגומין שהיו מחטטין בחבל
דלי ונפק החבל ונשבר הדלי משלמין נוק
שלם שמע מינה בחר מעיקרא אוליגן תרגמא
אחבל והא חבל משונה הוא דמאוס בלישה
והא נשבר דלי קתני אלא אלא סומכוס היא
דאמר צורות נוק שלם משלם אי סומכוס
אימא סימא ניתו ממנו שבר ונפל על כלי
אחר ושברה על הראשון משלם נוק שלם
ועל האחרון משלם חצי נוק ואי סומכוס מי
אית ליה חצי נוק וכי תימא שאני ליה
לסומכוס בין נוק כחו לכח כחו ואלא הא
(ב) דכע' רב אש' כח כחו לסומכוס ככחו דמי
או לאו ככחו דמי תפשוט ליה דלאו ככחו
דמי אלא לאו רבנן היא ש"מ בחר מעיקרא
אוליגן אמר רב ביבי רב אביי * דקאמיל מניה
מיניה * בעי רבא חצי נוק צורות מגופו
משלם או מעליה משלם מגופו משלם דלא
אשכחן חצי נוק דמשלם מעליה או דלמא
מעליה משלם דלא אשכחן כאורחיה דמשלם
מגופיה ת"ש הירוש איתו מועד ויש אומרים
הרי זה מועד הירוש סלקא דעתך אלא לאו
הירוש והתיו ובהא קמיפלגי מאן דאמר אינו
מועד קסבר מגופו משלם ומאן דאמר מועד
קסבר מעליה משלם לא בפלוגתא דסומכוס
ורבנן קמיפלגי ת"ש * ההכלב שנמל חררה והלך
לגריש ואכל החררה והדליק את הגריש על
החררה משלם נוק שלם ועל הגריש משלם
חצי נוק מאי טעמא לאו משום דהויא להו
צורות ותני עלה משלם חצי נוק מגופו
ותסברא לר' אלעזר נוק שלם מגופיה מי
אשכחן אלא כגון דשני בהא בגחלת * ורבי
אלעזר סבר לה כ"ר טרפון דאמר משונה
קרן בחצר הניזק נוק שלם משלם ולא היא
מאי טעמא מוקמא לה כרבי טרפון משום
ג"ש רבי אלעזר סבר כסומכוס דאמר צורות
צ"ד תמות במקומה עומדת וכי קתני מגופו
אצד תמות אמר ליה רב סמא בריה דרב
אשי לרבינא אימור דשמעת ליה לרבי
יהודה בתם ונעשה מועד במועד מתחילתו
מי

יש העדלה מכלל דאין שניו פירוש דאי י' שניו היכי אמי מרבנן
נוק לזמן שלם וכן לקמן פיר' והא משונה הוא משמע דאי הוה מוקמא
פלוגתיהו כהעדלה נחא משמע דכע"ה דרבנא על ידי שניו איירי
ונראה דנמרייהו מנע"ה ליה אש' יש העדלה או לאו דאי יש
העדלה נצורות כי אורחיהו גם על ידי שניו יש העדלה דעיקר
העדלה בקרן כמיהו ואי אין העדלה כפי אורחיהו גם ע"י שניו
אין העדלה דע"י העדלה לא הו טפי מכי אורחיהו ומה שפ"ה
דכע' דיש העדלה לא ש"ך לאוקמא כפי אורחיה דכיון דהי אורחיה
מה לי פעם ראשונה מה לי פעם שנייה לאו פירכא הוא
כיון דממיה רחמנא לקרן בחצי נוק שייכא ביה העדלה:
אלא

מני

